

en lige så stor fare for ægteskabet i, at den ene ægtefælle har en afvigende opfattelse med hensyn til bestyrelsen af barnets formue uden at have nogen ret til at fremføre sin mening.

Selv om forældrene kan enes om værgemålsafgørelserne, vil der kunne opstå praktiske vanskeligheder ved værgemålets udøvelse. Den omstændighed, at sagen, forinden en afgørelse træffes, må drøftes af forældrene, og at disse i princippet begge skal deltage ved alle retshandler, vil kunne medføre ulemper og tidsspilde. For *trejemand* betyder indførelse af dobbeltværgemål en yderligere usikkerhed med hensyn til, hvem der som værger er berettiget til at repræsentere barnet og træffe aftaler på dets vegne i formueretlige forhold. For overformyndieriet og for andre pengeinstitutter, der har midler indestående tilhørende mindreårige, vil det medføre ulempe og forøget korrespondance, at man fremtidig må kræve underskrift af begge forældrene, hvor man før kunne nøjes med faderens underskrift. Det vil i vidt omfang blive nødvendigt at søge oplysning om, hvem værgemålet tilkommer efter ordningens gennemførelse, og dette vil navnlig i de første år betyde en forøget arbejdsbyrde for de respektive institutioner, navnlig for overformyndieriet.

De her anførte indvendinger mod forslaget gennemførelse kan dog ikke tillægges afgørende betydning. Det hører til sjældenhederne, at et barn ejer formue af nogen betydning, sålænge begge forældrene lever, og en del af vanskelighederne vil kunne undgås, såfremt den ene af forældrene meddeler den anden fuldmagt til at udøve værgemålet. Endelig vil den i § 50 a, stk. 2, foreslåede regel i væsentlig grad formindske de vanskeligheder, dobbeltværgemålet vil medføre for forældrene og for overformyndieriet og de øvrige pengeinstitutter.“

De vanskeligheder, som dobbeltværgemålet ville kunne medføre ved behandlingen af retssager, havde man samtidig søgt afværget ved fremsættelse af et forslag til lov om ændring af retsplejeloven (jfr. nærmest efterfølgende sag).

Lovforslaget fik i folketinget en velvillig modtagelse fra alle sider, idet dog *Aksel Larsen* (DK) gav udtryk for visse betænkeligheder af praktisk art ved at gennemføre „denne i øvrigt i princippet rigtige lovændring“.

Det udvalg, der fik lovforslaget til behandling, indstillede det enstemmigt til vedtagelse med et par ændringer vedrørende ikrafttrædelsestidspunktet og lovens gyldighedsområde. Efter det oprindelige lovforslag skulle loven ikke gælde for Grønland, men man enedes i udvalget om at foreslå, at den skulle kunne sættes i kraft i Grønland med de fornødne ændringer og tilføjelser.

Efter at ændringsforslag herom var vedtaget ved 2. behandling, vedtoges lovforslaget ved 3. behandling enstemmigt i den ændrede affattelse.
